

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-2655/2016. számú ügyben**

Ügyintéző: dr. Seres Péter

Az eljárás megindulása

A panaszos beadványa szerint a Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara (a továbbiakban: BISZK) nem folytatja le az általa 2008-ban kezdeményezett etikai eljárást a panaszolt szakértővel szemben. A kamara etikai tanácsa felfüggesztette az etikai vizsgálatot arra hivatkozva, hogy az alapügy még nincs jogerősen lezárva. Panaszos cáfolja ezt az állítást.

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény értelmében 2016. augusztus 15-i fordulónappal a területi kamarák megszűntek és beolvadtak a Magyar Igazságügyi Kamarába (a továbbiakban: MISZK). Ennek megfelelően a BISZK jogutódja a MISZK.

A panasz alapján felmerült a jogbiztonság követelménye, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének gyanúja. Erre figyelemmel – az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 20. § (1) bekezdése alapján – vizsgálatot folytattam.

Érintett alapvető jogok

A jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelménye: „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*” (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés)

A tisztességes ügyintézéshez való jog: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*” [Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés]

Az alkalmazott jogszabályok

Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Iszktv.)

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Iszvtv.)

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.)

A megállapított tényállás

Panaszos alperes volt a Fővárosi Törvényszék előtt 1999 évi ügyszámon folyamatban volt polgári perben. Az eljárás során szakértő közreműködését vették igénybe. Panaszos sérelmezte a kirendelt igazságügyi szakértő tevékenységét, ezért 2008. szeptember 27-én kelt kérelmében kezdeményezte a BISZK eljárását mind etikai, mind szakmai kifogásai miatt.

A BISZK az eljárását a szakmai kritika tekintetében 2008. október 2-án kelt levelében visszautasította, az etikai panaszt pedig továbbította az Etikai Bizottsághoz. A BISZK Etikai Bizottsága 2009. január 26-án arról értesítette a panaszost, hogy a kamarát érintő (nem részletezett) választások miatt az Etikai Bizottság összetétele az általa kezdeményezett 1027/EB/2008. sz. ügyben megváltozott. 2011. október 13. napján kelt levelében a BISZK II. számú Etikai Tanács elnöke tájékoztatta a panaszost, hogy az etikai eljárás mindaddig nem folytatható le, amíg a bírósági eljárás jogerősen be nem fejeződik. Ennek alapjául a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara (a továbbiakban: MISZK) Etikai Eljárási Szabályzat (a továbbiakban: EESZ) 22. §-t jelölte meg. Ez a szakasz az alábbiakat mondja ki:

22. § (1) *Ha a cselekmény – amely miatt a panaszolt szakértő a kezdeményezés szerint etikai vétség elkövetésével gyanúsítható – folyamatban lévő bírósági vagy más hatósági eljárást érint, a kijelölt tanács a bíróság vagy más hatóság határozatának jogerőre emelkedéséig az etikai eljárást – annak megindításával egyidejűleg – határozattal felfüggeszti. A határozatot kézbesíteni kell a panaszolt szakértőnek (képviselőjének) és a tagsága szerinti kamara elnökének, akik a határozattal szemben fellebbezéssel élhetnek. A felfüggesztés ideje az elévülés idejébe nem számít be.*

Az etikai eljárásnak a bírósági eljárás jogerős befejezéséig történő felfüggesztéséről szóló határozatot a panaszos – az EESZ idézett szabályozása ellenére – nem kapta meg.

Ezt követően a polgári perben a Fővárosi Ítéltábla meghozta másodfokú ítéletét. Erre figyelemmel a panaszos – jogi képviselője útján – 2015. július 28-án kelt levelében kérte a Kamarát, hogy a mellékelt jogerős ítélet alapján folytassa a felfüggesztett eljárást.

A Kamara 2015. augusztus 18-án újabb etikai tanácsot jelölt ki, mivel az előző tanács időközben megszűnt. Az új összetételű etikai tanács 1027/EB/2008/7. számú határozata alapján az eljárás 2015. november 16-án újra megindult.

2015. december 16-án kelt levelében a panaszos jogi képviselője az ügyhöz csatolta a 7. számú határozatban megjelölt dokumentumokat – bár azokat a tanács a panaszolt szakértőtől kérte –, valamint összefoglalta a panaszos jogi álláspontját. A levél zárásaként a jogi képviselő a következőt írta:

„Kérjük t. Címet hogy szíveskedjen a panaszlott szakértő felelősségét megállapító határozatot mielőbb meghozni, különösen abból a célból, hogy azt a Kúria részére még időben továbbíthassuk.”

Erre a mondatra hivatkozva az Etikai Tanács 2016. január 27-én kelt, 1027/EB/2008/8. számú határozatával ismételten felfüggesztette az eljárást. A határozat indokolásának utolsó két bekezdésében a következőket rögzíti a Tanács: „Az EESZ 22. §-ra hivatkozva a Kérelmezőt ismételten tájékoztatjuk, hogy a panasz által érintett ügyben etikai eljárás mindaddig nem folytatható le, míg a bírósági eljárás jogerősen nem fejeződik be. Etikai Tanács a 102/EB/2008/4. számú határozattal megindított etikai eljárást a folyamatban lévő bírósági eljárás jogerős befejezéséig ismételten felfüggeszti. Felhívja az Eljáró Tanács a Kezdeményezőt, hogy a jogerős ítéletről – annak egy másolati példányának megküldésével – értesítse a BISZK Etikai Tanácsát, hogy az eljárás folytatható legyen.”

A szóban forgó határozat kézhezvétele előtt a panaszos jogi képviselője, 2016. február 01-jén kelt sürgető levelében többek között a következőket írta: „Meggyőződésünk, hogy az általunk a Kúrián kezdeményezett felülvizsgálati eljárás eredményesebb lehet, ha a T. Etikai Bizottság a panaszlott felelősségét a kezdeményezett vizsgálat alapos gyanúja szerint megállapítja.” Ebben a levélben tehát a jogi képviselő rögzíti, hogy a Kúrián felülvizsgálati eljárás van folyamatban. 2016. február 24-én kelt beadványában a panaszos jogi képviselője az Etikai Tanács 1027/EB/2008/8. számon meghozott felfüggesztő határozatával szemben fellebbezéssel élt. A 8. számú határozattal szemben azonban a Tanács nem biztosított jogorvoslati jogot a panaszosnak, csak a panaszolt szakértőnek, a panaszolt szakértő képviselőjének, valamint a BISZK elnökének. A jogorvoslati jogról történt rendelkezés megfelelt az EESZ-ben rögzítetteknek, mind a már hivatkozott 22. § (1) bekezdésnek, mind pedig a 47. § (4) bekezdésnek: 47. § (4) *Az eljárást felfüggesztő határozattal szemben a panaszolt szakértő (képviseelője) és a tagsága szerinti kamara elnöke a kézhezvételtől számított 15 napon fellebbezést terjeszthet elő.*

A vizsgálat megállapításai

1. A hatásköröm tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint az ezek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv, helyi önkormányzat, nemzeti önkormányzat, kötelező tagság alapján működő köztestület, a Magyar Honvédség, rendvédelmi szerv, közigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv e jogkörében, nyomozó hatóság vagy az ügyészség nyomozást végző szerve, közjegyző, törvényszéki végrehajtó, önálló bírósági végrehajtó vagy közszolgáltatást végző szerv (a továbbiakban együtt: hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdés alapján a kötelező tagság alapján működő köztestület az alapvető jogok biztosa által vizsgálható hatóságnak minősül. Szintén e bekezdés alapján hatóságnak minősül a közszolgáltatást végző szerv.

Az alkotmánybíróság határozataiban a következőket rögzíti:

„A közfeladat fogalmát jogszabály nem határozza meg. A Ptk.-nak a köztestületeket a magyar jogba ismét bevezető rendelkezéseihez készült indokolás szerint közfeladat általában olyan feladat, amelyet egyébként az államnak vagy a helyi önkormányzatnak kellene megvalósítania. Ebben a körben a közfeladat kétségtől közigazgatási feladat, amelyhez a köztestületnek megfelelő hatáskörökkel is rendelkeznie kell; a köztestület a helyi önkormányzatok mellett az önkormányzás egy másik, önálló válfaját, a testületi önkormányzatot valósítja meg. Közfeladatnak minősül az is, ha az állam egy adott szakma teljességét érintő kérdésekben való tanácsadó közreműködés céljából hoz létre köztestületet úgy, hogy az e feladat ellátásához szükséges szervezettel és hatáskörökkel is ellátja. Közfeladatot láthat el az olyan testületi önkormányzat is, amely az adott hivatás minden gyakorlója számára a foglalkozás szabályait érintő normaalkotást végez, s ezeket szankcionálja. E két utóbbi feladat megvalósítása során is részben közhatalmi jogosítványokkal él a köztestület; a határok az átruházott közigazgatási és egyéb – például belső igazgatási – feladatok között nem élesek. A közfeladat fogalma tehát szélesebb a hatósági jogkör gyakorlásánál, amely viszont esetenként, és a szükséghez képest a közfeladat ellátásának egyik nélkülözhetetlen eszköze lehet. A köztestületi minőség elismeréséhez az Alkotmánybíróság elegendőnek tekinti, ha a legfontosabb feladatok tekintetében a közfeladati jelleg fennáll.” (39/1997. (VII. 1.) AB hat.)

„Az indítványozó álláspontjával ellentétben ugyanis nem minden közfeladat ellátása minősül közhatalmi tevékenységnek, így nem feltétlenül követelhető meg a közhatalmi, hatósági feladatkör a közfeladat ellátásának megvalósulásához. Egyes kamarák ellátnak, más kamarák már egyre kevésbé, vagy egyáltalán nem látnak el hatósági típusú feladatot, de közfeladatot igen, miután közfeladat lehet a gazdaság- és üzletélénkítésben részvétel, az adott gazdasági terület összérdekének meghatározása, a gazdálkodó szervezetek összefogott és átlátható működése elősegítését célzó nyilvántartások vezetése, üzleti környezetet élénkítő tanácsadás stb. is. Ezen feladatok közfeladatként minősítése immár azért nem kétséges, mert ezek a feladatok gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvényben így jelennek meg, a preambulum szerint „[A]z állam gazdasági szerepvállalásának csökkentéséhez szükség van a gazdasággal összefüggő közfeladatok egy részének a gazdálkodó szervezetek által köztestületi formában, öngazgatás útján történő ellátására”, a 13. § pedig a 9–12. §-okban foglalt feladatokat közfeladatoknak minősíti.” (3149/2013. (VII. 24.) AB határozat)

Az ombudsman a közszolgáltatást végző szervek közé sorolhatónak tekintett és tekint valamennyi, hatóságnak nem minősülő, állami vagy önkormányzati – azaz közérdeket szolgáló – feladatot ellátó szervet. Ezzel összhangban az Ajbt. 18. § (2) bekezdés a) pontja értelmében – függetlenül attól, hogy milyen szervezeti formában működik – az állami vagy önkormányzati feladatot ellátó, illetve e feladat ellátásában közreműködő szerv közszolgáltatást végző szervnek minősül.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 3/A. § (1) bekezdése alapján közfeladat a jogszabályban meghatározott állami vagy önkormányzati feladat. Mindezek alapján valamennyi közfeladatot ellátó szerv, szervezet, illetve testület eljárása, döntése és tevékenysége olyan kérdésnek minősül, amelyre az ombudsmani vizsgálati hatáskör kiterjed.

Fentiek alapján a foglalkozás szabályait érintő normák megsértésének szankcionálása közfeladat, így az etikai eljárás során az eljárást kezdeményező panaszos – egyben a normakövető tagság és a teljes társadalom – felé a kamara közszolgáltatást végez. Még akkor is, ha a kezdeményezés megtételét követően az 'ügy ura' a kamara lesz, míg a panaszos csupán értesítést kap bizonyos eljárási eseményekről. Ugyanakkor rögzíteni kell, hogy a kamara nem az egymással érdekellentétbe került felek, a kívülálló panaszos és a szakértő közötti jogvita független elbíráló fóruma, azaz nem bíróság.

Minderre tekintettel megállapítottam, hogy a kifogásolt eljárást lefolytató területi igazságügyi szakértői kamara a vizsgálatom szempontjából – a rám vonatkozó törvényben meghatározottak szerint – hatóságnak minősül, amelyre vizsgálati jogosultságom az Ajbt. hatásköri szabályai értelmében egyértelműen kiterjed. Az etikai eljárások vizsgálatával kapcsolatban szükséges leszögezнем, hogy hatásköröm nem öleli át az ilyen ügyekben felmerülő szakmai kérdésekben való állásfoglalást. Ezért a továbbiakban sem vizsgálom az etikai eljárások során meghozott érdemi döntéseket.

2. Az alapvető jogok és az ügy érdeme tekintetében

I. Az alapvető jogok biztosja egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az ombudsmani intézmény megalakulása óta a biztosok következetesen, zsinórmértékként támaszkodnak az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásainak megfelelően – alkalmazzák az alapjog-korlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott egyes alapjogi tesztek.

Magyarország Alaptörvénye (továbbiakban: Alaptörvény) alapjogokkal kapcsolatos megfogalmazása nagyrészt megegyezik az Alkotmányban foglaltakkal, legalábbis az alapjogi követelmények és alapjogok tekintetében nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely ellentétes lenne a korábbi Alkotmány szövegével. A normaszövegben előfordul részben eltérő fogalmazásmód, kiegészítés, kihagyás, de mindaddig, amíg az alkotmányértelmezési monopóliummal felruházott Alkotmánybíróság ellenkezően nem nyilatkozik – álláspontom szerint – *vélemezendő, hogy az Alkotmány szövegéhez kapcsolódó korábbi alkotmánybírósági megállapításokra valamennyi alaptörvény-értelmezőnek, így az alapvető jogok biztosának is figyelemmel kell lennie.*

Az ombudsmani gyakorlatban továbbra is hivatkozási pontot jelent tehát az egyes alkotmányos jogokat és követelményeket értelmező alkotmánybírósági esetjog. Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában mutatott rá arra, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”.

I/1. Az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

Az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően az Alkotmány a tisztességes eljáráshoz való jogot explicite nem nevesítette, ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az a független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a jogbiztonság elvéből levezethető eljárási garanciák egymásra vonatkoztatásával tartalmilag levezetett olyan alkotmányos alapjogot jelent, amely komplex követelményrendszerrel testesít meg, magában foglalva valamennyi, a jogállamiság értékrendjének megfelelő eljárási alapelvet és normát. A 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény már expressis verbis tartalmazza a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való jogot, rögzítve, hogy a közhatalmú szervek, hatóságok az ügyeket részrehajlás nélkül, tisztességes módon, ésszerű határidőn belül intézzék, döntéseiket pedig a törvényben meghatározottak szerint indokolják. A tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni, és amely hatékony gátját képezi a garanciális szabályok szándékolt félretételének, félreértelmezésének, az egységes jogalkalmazás hiányából, a kiszámíthatatlanságból következő tényleges és eshetőleges érdek- és jogsérelmek bekövetkezésének.

A közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén sem mellőzhető. (49/1998. (XI. 27.) AB határozat, 5/1999. (III. 31.) AB határozat, 422/B/1999. AB határozat)

Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az érintettek jogainak érvényesülését.

I/2. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. (9/1992. (I. 30.) AB határozat) Az Alkotmánybíróság szerint az alanyi jogok érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos követelményéből erednek, de szoros kapcsolatban állnak a jogegyenlőséggel, törvény előtti egyenlőséggel is. A megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban ugyanis a jogbiztonság az, ami sérelmet szenved. (9/1992. (I. 30.) AB határozat, 75/1995. (XI. 21.) AB határozat) Ezért alapvetőek a jogbiztonság követelménye szempontjából az eljárásjogi garanciák. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek is csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket. (56/1991. (XI. 8.) AB határozat)

II. A panaszos 2008. szeptember 27-én kelt levelében etikai vizsgálatot kezdeményezett a polgári peres ügyében kirendelt igazságügyi szakértővel szemben. A BISZK elnöke a kezdeményezésre ésszerű időn belül reagált. 2008. október 2-án értesítette a panaszost, hogy a kérelem „műszaki-tartalmi” része nem tartozik a kamara hatáskörébe, etikai vizsgálat azonban lehetséges, így a beadványt átadta az Etikai Bizottságnak. 2009. január 26-án az Etikai Bizottság elnöke 1027/EB/2008/3. számú döntésével az eljárásra kijelölte a II. számú Etikai Tanácsot. A döntés tartalmazza azt is, hogy előzőleg már kijelöltek egy etikai tanácsot, de annak összetétele „a választások miatt” megváltozott. A panaszost nem kapott tájékoztatást arról, hogy a hivatkozott választás milyen választás volt, és az mennyiben jelent jogalapot az eljárás elhúzóására. A döntéssel szemben a fellebbezés kizárt volt, ugyanakkor azt a panaszosnak megküldték.

A kijelölt Etikai Tanács 2009. április 09-én kelt 1027/EB/2008/4. számú határozatával az eljárást a panaszolt szakértővel szemben megindította, egyúttal azt – a hatályos EESZ-nek megfelelően – a polgári peres eljárás jogerős ítélettel történő lezárásáig felfüggesztette.

A panaszos meghatalmazott jogi képviselője a kamarát 2015. július 28-án tájékoztatta arról, hogy a polgári peres eljárás jogerősen befejeződött. Leveléhez az Ítéletábla döntését is mellékelte, amely alapján az etikai bizottság észlelhette, hogy a peres eljárás valóban befejeződött, méghozzá a korábban hiányolt jogerős ítélettel.

A Kamara Etikai Bizottsága 2015. augusztus 18-án újabb testületet, a IV. számú Etikai Tanácsot jelölte ki az eljárás folytatására, mivel az előző tanács is megszűnt időközben. Az új tanács csupán 2015. november 16-án hozta meg 7. számú határozatát az eljárás folytatásáról. Ebben a határozatban a tanács – a felfüggesztés miatt az eljárás 2008-as megindulása óta először - hiánypótlást rendelt el, arra hivatkozva, hogy a panaszolt szakértő tevékenységének etikai eljárás keretében történő megismeréséhez a szükséges dokumentumok csak részben állnak rendelkezésre. A hiánypótlás címzettje a panaszolt szakértő volt, azonban a határozatot a panaszos is megkapta. A panaszolt szakértő helyett a panaszos jogi képviselője igyekezett felgyorsítani az eljárást azzal, hogy a 7. számú határozatban megjelölt dokumentumokat megküldte a tanácsnak. Beadványában egyúttal összefoglalta az ügyet és a Kúria előtti eljárásra hivatkozva sürgette a tanács döntését. Nem tartotta szükségesnek azonban azt, hogy a Kúria előtti eljárás jogi természetét, azt, hogy a Kúria előtti eljárás felülvizsgálati, azaz rendkívüli jogorvoslati eljárás, ismertesse az igazságügyi szakértői kar eljáró tagjainak.

Az eljáró etikai tanács viszont a jogi képviselőnek a Kúria előtti eljárásra utaló mondatára hivatkozva, 8. számú határozatában az eljárást ismételten felfüggesztette. Egyúttal ismételten tájékoztatta a panaszost, hogy az eljárás nem folytatható addig, amíg a bírósági eljárás jogerősen be nem fejeződik. Sőt, felhívta panaszost, hogy a jogerős ítéletről, annak egy másolati példányával majd értesítse az etikai tanácsot, hogy az eljárás folytatható legyen.

Az eljáró etikai tanácsnak tehát kétséget kizáróan tudomása volt arról, hogy a felfüggesztés alapjául szolgáló polgári peres eljárás jogerősen befejeződött. Ennek ellenére – valószínűleg a polgári peres eljárási rend pontos ismeretének hiányából fakadóan – úgy értelmezte a panaszos képviselőjének bejelentését, mintha a rendes peres eljárás folytatódott volna. A valóság azonban az volt, hogy a panaszos a polgári perben felülvizsgálati kérelemmel, azaz rendkívüli jogorvoslattal élt, amely eljárási esemény nem érintette a per jogerős befejeződését. Ennek megfelelően az etikai eljárást nem lehetett volna ismételten felfüggeszteni.

A 2014. május 24-én kelt, a panaszolt 8. számú felfüggesztő végzés meghozatalakor is hatályos EESZ 22. § (1) bekezdés – mint ahogy azt már idéztem – a következőt mondja ki:

Ha a cselekmény – amely miatt a panaszolt szakértő a kezdeményező szerint etikai vétség elkövetésével gyanúsítható – folyamatban lévő bírósági vagy más hatósági eljárást érint, a kijelölt tanács a bíróság vagy más hatóság határozatának jogerőre emelkedéséig az etikai eljárást – annak megindításával egyidejűleg – határozattal felfüggeszti. (...)

A határozattal szemben az etikai tanács – az idézeteknek megfelelően – csak a panaszolt szakértőnek, képviselőjének és a tagság szerinti kamara (BISZK) elnökének biztosított jogorvoslati jogot.

A panaszos jogi képviselője ugyan élt fellebbezéssel a döntéssel szemben, kérelme azonban nem volt megalapozott, mivel a panaszos (és képviselője) nem rendelkezett jogorvoslati jogosultsággal.

A vizsgált ügyben tehát a BISZK Etikai Tanácsa azzal, hogy a rá vonatkozó rendelkezések megsértésével ismételten felfüggesztette az etikai eljárást, a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogával és a jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelményével összefüggésben visszásságot okozott.

A panaszbeadvány érkeztetése és jelentésem írásba foglalása között eltelt időszakban részben hatályba lépett a Isztv.. Az átmeneti rendelkezéseket tartalmazó 141. §-a alapján az Iszktv.-ben meghatározott területi kamarák – ennek megfelelően a BISZK is – 2016. augusztus 15-i fordulónappal megszűntek és beolvadtak a MISZK-be. Így a BISZK által elkövetett visszásság orvoslása a MISZK-re hárul.

A beadványban megfogalmazott szakmai kritikák vizsgálata nem tartozik a kamara hatáskörébe, ezért ezzel kapcsolatos megállapításokat jelentésem nem tartalmaz.

Intézkedésem

A jelentésemben feltárt alapvető jogokkal összefüggő visszásság orvoslása és jövőbeni bekövetkezése lehetőségének a megelőzése érdekében – az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján – *felkérem a BISZK jogutódjaként eljáró MISZK vezetőjét*, hogy jelentésem ismertetésével hívja fel az etikai tanácsok tagjainak figyelmét az általuk lefolytatott eljárásokat érintő törvényi garanciák érvényesülésének jelentőségére, illetve azok maradéktalan betartására. Ezen felül gondoskodjon arról, hogy a 1027/EB/2008. számú etikai eljárást a kijelölt – illetve ha ez a jogutódlás folytán indokolt, a kijelölendő új – etikai tanács haladéktalanul folytassa.

Budapest, 2016. október

Székely László sk.